

BECERİKSİZ BİR NESİL GELİYOR...

Çocuklarımızın durumu ortada.

Becerileri çok zayıf.

Bu sorunun neden ortaya çıktığı ise herkesin malumu.

Çünkü **onların yerine**, hep biz yapıyoruz yapacaklarını...

Elbisesini, çorabını, ayakkabısını biz giydiriyoruz.

Yemeklerini biz yediriyoruz.

Meyvesini biz soyup ağzına sokuyoruz.

Bardağını biz dolduruyoruz, hatta dökmesin diye bardağı ağzına biz götürüyoruz.

Uzandıkları bir şeyi kolaylık olsun diye biz alıp veriyor,

Bir şeyi bükmeye çalıştığı zaman elinden alıp hemen biz büküyor,

Taşımaya çalıştığı şeyleri biz taşıyor,

Oyuncağının düşen vidasını biz takıyor onların hayatını kolaylaştırmak için çırpınıyoruz.

-Aşırı alıngan

-Aşırı özgürlükçü

- Kendi ne kadar verdiğini değil de, ne kadar aldığını önemseyen

- Eşyle bozduğunda,

- Arkadaşıyla atıştığında,

- Komşusuyla kavga ettiğinde, ortamı yumuşatmayı, aralarını düzeltmeyi, barışabilmeyi düşünemediğinden, beceremediğinden onları “değiştirmeyi” seçmek gibi stratejik bir hatanın içine düşebiliyor.

Söz gelimi;

- Bana arkadaş mı yok?

- Başka komşu mu yok sanki.

- Hiç dert değil, elimi sallasam ellisi.

- Küerse küssün... gibi “sanal efelik” taslayarak fitratını bozabilmektedir. Bu nedenle önceki kuşak onlar için “Nereden türedi bu nesil?” diyerek hayretini ifade etmek zorunda kalabiliyor. Yani onların beceriksizliğine vurgu yapıyor.

Galiba;

“Tamirciliği” unutan yeni kuşağı gelecekte zor günler bekliyor.

Onlara faydalı olmak isterken aslında farkında olmadan zarar veriyoruz.

Çünkü **hayata hazırlamıyoruz çocuklarımızı**.

Çocuklar bu becerileri okulda da geliştiremiyorlar.

Zaten böyle bir okul anlayışı, ders veya program yok.

Bir zamanlar, iş teknik, ev ekonomisi gibi derslerde bazı beceriler kazandırılırdı ama 10 yılı aşkındır bu dersler yok.

Bu yüzden yaşam becerilerinin ana babalar tarafından evlerde verilmesi gerekli.

Bu yönüyle her ev bir okula dönüşüyor aslında.

Hayat için gerekli bu beceriler öğrencilerin öğrendiği **akademik bilgilerden çok daha önemli**.

Öğrencilerin birkaç yıl sonra unutacağı **bilgileri** öğrenmelerine çok önem verdiğimiz halde **becerilerinin** geliştirilmesini umursamıyoruz.

BECERİKSİZ BİR NESİL GELİYOR...

Hiper anne babalar...

Hormonlu çocuklar...

Çocuklarımızın durumu ortada.

Becerileri çok zayıf.

Bu sorunun neden ortaya çıktığı ise herkesin malumu.

Çünkü **onların yerine**, hep biz yapıyoruz yapacaklarını...

Elbisesini, çorabını, ayakkabısını biz giydiriyoruz.

Yemeklerini biz yediriyoruz.

Meyvesini biz soyup ağzına sokuyoruz.

Bardağını biz dolduruyoruz, hatta dökmesin diye bardağı ağzına biz götürüyoruz.

Uzandıkları bir şeyi kolaylık olsun diye biz alıp veriyor,

Bir şeyi bükmeye çalıştığı zaman elinden alıp hemen biz büküyor,

Taşımaya çalıştığı şeyleri biz taşıyor,

Oyuncağının düşen vidasını biz takıyor onların hayatını kolaylaştırmak için çırpınıyoruz.

Onlara faydalı olmak isterken aslında farkında olmadan zarar veriyoruz.

Çünkü hayata hazırlamıyoruz çocuklarımızı.

Çocuklar bu becerileri okulda da geliştiremiyorlar.

Zaten böyle bir okul anlayışı, ders veya program yok.

Bir zamanlar, iş teknik, ev ekonomisi gibi derslerde bazı beceriler kazandırılırdı ama 10 yılı aşkındır bu dersler yok.

Bu yüzden yaşam becerilerinin ana babalar tarafından evlerde verilmesi gerekli.

Bu yönüyle her ev bir okula dönüşüyor aslında.

Hayat için gerekli bu **beceriler öğrencilerin öğrendiği akademik bilgilerden çok daha önemli.**

Öğrencilerin birkaç yıl sonra unutacağı bilgileri öğrenmelerine çok önem verdiğimiz halde becerilerinin geliştirilmesini umursamıyoruz.

Hayal kırıklıkları insanı adam eder.

Bebekler gerçek hayata alışmalıdır. Çünkü bir gün memeden artık süt gelmeyecektir.

Ebeveylere tarafından hep şişirilen egoları, gerçek hayatta bir diken tarafından kolaylıkla patlayacaktır.

Ne de olsa yanlarında biz varız diye düşünüyoruz ama bu yaklaşım çok yanlış.

Sonuçta bugün üniversiteyi bitirmiş bir genç atanmış olduğu yere giderek hayatını kuramıyor.

Babası gidip kiralık ev buluyor, eşya alıyor, elektrik su abonelikleri üzerine yapıyor, evde bakım gereken şeyleri yapıyor hatta çoğu zaman tek başına kalamayacağı için ailesi de onunla birlikte kalmak zorunda oluyor.

Varın yirmi yıl sonrasını siz düşünün...

Beceriksiz insanlardan oluşan bir topluma dönüşmüşüz.

Bir evde patlayan ampülü değiştirmek veya yerinden oynayan priz vidasını sıkıştırmak için elektrikçi çağırılıyor.

Sökülen bir elbise düğmesi dikilemediği için terziye götürülüyor.

Yemek pişiremeyen anneler, musluk contasını bile değiştiremeyen babalar sarmış her yanı.

Daha neler neler...

Sevgili anne-babalar,

Çocuklarınıza hayatta gerekli olacak tüm becerileri siz kazandırmalısınız.

Unutmayın **sizin olmayacağınız bir gün mutlaka gelecek.**

Sizin çocuklarınıza kazandırdığımız beceriler onların daha iyi hayat sürmelerini sağlayacak.

Hatta onlar da kendi çocuklarına bu becerileri aktaracaklar.

Siz sadece çocuklarınızı değil sonraki nesillerinizi de kurtaracaksınız...

Onlara faydalı olmak isterken aslında farkında olmadan zarar veriyoruz.

Çünkü hayata hazırlamıyoruz çocuklarımızı.

Çocuklar bu becerileri okulda da geliştiremiyorlar.

Zaten böyle bir okul anlayışı, ders veya program yok.

Bir zamanlar, iş teknik, ev ekonomisi gibi derslerde bazı beceriler kazandırılırdı ama 10 yılı aşkındır bu dersler yok.

Bu yüzden yaşam becerilerinin ana babalar tarafından evlerde verilmesi gerekli.

Bu yönüyle her ev bir okula dönüşüyor aslında.

Hayat için gerekli bu beceriler öğrencilerin öğrendiği **akademik bilgilerden çok daha önemli.**

Öğrencilerin birkaç yıl sonra unutacağı **bilgileri** öğrenmelerine çok önem verdiğimiz halde **becerilerinin** geliştirilmesini umursamıyoruz.

Ne de olsa yanlarında biz varız diye düşünüyoruz ama bu yaklaşım çok yanlış.

Sonuçta bu gün üniversiteyi bitirmiş bir genç atanmış olduğu yere giderek hayatını kuramıyor.

Babası gidip kiralık ev buluyor, eşya alıyor, elektrik su abonelikleri üzerine yapıyor, evde bakım gereken şeyleri yapıyor hatta çoğu zaman tek başına kalamayacağı için ailesi de onunla birlikte kalmak zorunda oluyor.

Varın yirmi yıl sonrasını siz düşünün...

Beceriksiz insanlardan oluşan bir topluma dönüşmüşüz.

Bir evde patlayan ampülü değiştirmek veya yerinden oynayan priz vidasını sıkıştırmak için elektrikçi çağırılıyor.

Sökülen bir elbise düğmesi dikilemediği için terziye götürülüyor.

Yemek pişiremeyen anneler, musluk contasını bile değiştiremeyen babalar sarmış her yanı.

Daha neler neler...

Sevgili anne-babalar,

Çocuklarınıza hayatta gerekli olacak tüm becerileri siz kazandırmalısınız.

Unutmayın **sizin olmayacağınız bir gün mutlaka gelecek.**

Sizin çocuklarınıza kazandırdığımız beceriler onların daha iyi hayat sürmelerini sağlayacak.

Hatta onlar da kendi çocuklarına bu becerileri aktaracaklar.
Siz sadece çocuklarınızı değil sonraki nesillerinizi de kurtaracaksınız...